

Protest, či rasismus?

Absolutní většinu protisystémových má Durynsko

Durynsko není spolkovou zemí určující osudy Německa. A přece tamní volby ilustrují německý vývoj. Je to poprvé, kdy protestní strany získaly absolutní většinu hlasů. Zvítězila postkomunistická Levice (31 procent) před Altermativou pro Německo (23). Až pak následovali křesťanští (22) a sociální (8) demokraté, Zelení (5) a liberálové (5).

Ten výsledek nespádá z měsíce. Již dosud v Durynsku vládli postkomunisté premiéra Bodo Ramelow (sám je rodák ze Západu, pokládáný za realistu) v koalici se sociálními demokraty. Ale nedělní výsledek znamená, že Levice a AfD získaly celkem 54 procent hlasů. Ze tradiční strany dále klesly – CDU o 12 procent a SPD o 4 procenta. Zklamání jsou i Zelení. Ztratili jen desetiny procenta, ale v euforii z úspěšných evropských voleb to vnímají jako neúspěch.

Jak to celé interpretovat? V tom je háček. Prvoplánově se nabízí výklad ideologický. Levice se ztotožní s pohrobky komunistu, AfD s pohrobky nacismu a prohlásí se, že totalitář v Durynsku získali absolutní většinu hlasů. V praxi to ale funguje selektivně. Čeich totalitářů se nalepí jen na AfD, kdežto Levice z toho vyjde jako strana sice poněkud úšmudlaná, ale pro sociální demokraty přijatelná k vládní koalici. Jenže po nedělních volbách už nestačí k ustavení většiny ani to.

Je tu ovšem i výklad jiný, který ale jen málokdo říká nahlas. A sice ten, že Levice i AfD jsou identitní strany na území bývalé komunistické NDR. Jak to koncem léta analyzoval Malte Lehming v listu *Der Tagesspiegel*: „Typickým voličem AfD není zaoctalý či nezaměstnaný ztroskotanec, ale muž mladšího či středního věku, slušně vyděávající a s nadprůměrným vzděláním. Nežnou ho ekonomické starosti, ale SOS témata. Odmítá přístěhovalectví, nové formy rodin, je skeptický vůči genderovým studiím i změně klimatu.“ Hlavní otázka potom zní následovně: Je i toto nepřijatelný rasismus? Pokud ano, pak budou východu Německa stále víc vládnout party odkázané na milost postkomunistů z Levice.

Zbyněk Petráček

Smrt muže z Bagdádu

Zabitím hlavy teroristické organizace nic nekončí

Byl to zřetelný okamžik triumfu. Americký prezident Donald Trump nedávno oznámil konec nejhledanějšího teroristy světa, šéfa organizace Islámský stát Abú Bakra Bagdádhó. Připomínalo to rok 2011, kdy jeho předchůdce v prezidentské funkci Barack Obama označoval smrt vůdce al-Káidy Usámy bin Ládina.

A tím podobnosti nekončí. Oba teroristé zemřeli po útoku amerického komanda na dost nepravděpodobném místě. Tam, kde vůbec neměli být, protože bylo pod kontrolou amerických spojenců. Kteří, jak je někteří podezřívají, nebyli až takovými spojenci. Nebo se teroristé prostě řídili heslem, že pod svícenem je největší tma. Usáma bin Ládín byl dopaden v pákistán-
ském Abbottábádu, ne moc daleko od ^{Kasáren náčelníků} Kasáren náčelníků

Vyšlape tíčku vámi jak se musí c Petr Kellner CME, včetně

Byla to le věc. Zdejší r fenoménem l bezkonkuren dále větší b důvěryhodn firmy Huav mapováním byznysový t cí pes, Der a2larm.cz. l kvapením z skrze příčk munička ní a v neposle ské komu celého čes děho z ná větu z výř kost máje bilion kol stanice n harsku, s vzbuzuje

Tam, ki

Spekulac la neoby celé ski dal Petr letí, kd skupinc a jeho t níh zř však jü mou gl rodnos manaž veny přesto Bez d kým i notác Úv vě ko

Hlívek

berského

ich pradě-

ěně nesto-

ni vášnivě

ni, zní že

řáně váš-

aly spáht

šoval nad

in *Spaio-*

in, v němž

lad v roce

uce vel-

u, brojily

Čítovaný

az po čes-

li ale jeho

chly stav-

Nakonec

exhumaci

niž vyri-

lznějšími

l v rozpo-

i katolíci

řvala a tr-

ř českém

amizovala

řvala a tr-

řvala a tr-